Bulle 5122-4º 1

CADA ENTREGA UNA OBRA
UNA OBRA CADA SEMANA.
ENTREGA 6 ª

SINGLOTS POETICHS
AB NINOTS.

CADA OBRA UN SINGLOT.
CADA SINGLOT UN RAL.
SINGLOT 6 ª

FAUST.

(Segona edicció.)

Ressenye de la ópera que ab dit títol se representá ab estraordinari aplauso en lo Gran Teatro del Liceo.

ESCRITA EM VERS Y EN CATALÁ DEL QUE ADA Ñ PARLA PER

O. SERAFÍ PITARRA.

TEATRE COL-LECCIÓ DE JAUME SOLA JUTS Ex n. 147

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

BARCELONA.

J. Lopez Bernagosi, editor, carrer Ample, n ª 26.—Rambla del Mitx, n. 20.

INTRODUCCIÓ

Dr̃de qre vau fe̊ IL FAUSTA
nugu m' ha sentit paule
le mi va plome hr̃stal queta,
y rs qre nu ha vist le pabrela
res prou digne de coufa.
Dirán algans desaireils
qun hè s' ha fi l prar le̊ryri,
mes laig lant ras d' insolreils
rem d' no pabrr, qué ls parenls
quant s' ha morl ai 'u partiru daf
¿Qre s' ru lrrya era dr dl
qur LA MARTA tà anfi mal,
que l TRAVAGÓ ns va alurdi,
y que lo fol, tol ve rai
d' una menrra fairl?
Ja dirh jo á la ploma basta,
que mey prabaria
ges la fiuir s gasta;
fol aixó no fe prou pasla
par le fauta lirlrria.
Dr la lrmpirrade ab pena,
jo vrs rr dirr fguls sola
per lo qur he vist rn esrrna,
que es una llarga rrdrna
que per anells se bnuyuls
Pero aixó jo sempre espero
qur ho raiceudrá el mrs lains,
per mira qur volga lrcho,
sòn com buuyols dr xnfiero
qur no 'u fen ras ls sunyós
Qur lora rare mnmr
parlerne sals ja ho vryru
perque araqué sr 'n lreuria
si 'ls lan d' iguals rada dia
lo Tronelo y Sarta crr u
Per ue st tarl amchinosoa
y trobarhi mrs rrrreo,
parlarem sola drls graudiosos,
d' agrestas, qur dr laal grussos
no mrs calru al Lireo
Drsir qur s ut n. 'l primé,
lo grau PAOSETA lrs signl,
y 'l PAUSTO crr n segón ve
que mrll mrs gros ha de sè
qrant lanta gre sra ha lregul.
Creeh qur era jal suy passal
y 'm acmblo mòll prr l agost,
qur prla raulons engruxat,
hi habia un gran prgal
que dr ya «Se pondro el FAUST.»
Ir tant gran etsagatllada,
ja 'l primé prlsñ aixó rs,
si l repra rqu l sir posada
per se eu ilalvi rrel—ls
per qur aunuerla ru lraners?
Mòlls dr n—pcr qui 'l mulrstas
si ab lel aixó qur arr ns cautas
no ins volrm r impr las lestas;—
pero rosas rom rqurstas
á no h xucen per l ontas.
Drsde llavars cada dia
caiir lora era mr nnuci
dlem! qur aquí 'l Fausto 's larra
y sempre per lol, surlia
ab llrlras grossas l annuci
El Fausto se está ensayando,
pronia 'l Fausto se pondrá,
pars el Fensto rsler pintando
para rl Fausto rslan dr rendo,
y 'l Fausto rqrlans vá rnfaustá.
Faul s' en prdvisha a tota hora
y ta dlrya taal que rre hermos,
qre rarrrul per dmire y lore,
haala lu va lrhe aqui senyera
qur deya Fausto rl sèu gos
La famy en li vá sè tal
qur va h axo mrs sorall
que 'l qur ta fe la rrelurl
quant nos va'll pre mil rai
vos dnrem dl Padro ul moll
Causets ja dr l'uel srull
ara avuy ara dimé,
l annnel al ultim va exí,
qre an roujnul vrma a dl
«hoy rl Fensto se pondrá»
Sabeu qur rquestas furlons
sr rame sau á la srt,
vaig fe arreglá uns pantalons
qur m' ha fallahen hetoes
y 'm vau le plnsá 'l barrel,
Axis qr vá lucá le hora
la dejan 'm vá risp illá,
dirh: goramt y bon hora
als dr rosa, surtirá fora
y al purl mrru vaix rrpallá.
Disterl srgina 'l ramí
prenculle cnm un paseyo,
yral sr e la llanibla ó pr lli
¡ay yy! vrig l agalh rqui
que s' ha mudat al Liceyo
Mra dr quatrr rstranyarán
que suposcs rosa tal,
y rs qu no 's rcen darau
que l Liceo te al drvani,
quant fo l Fausto un gros fonal.
Com jo dl lluny lo vaig srure
y linch la vista mrll lluxa,
á n' alli rlgá m vá disterure
y vrnrir pintal vau rrrure
un sorbet de maduixa.
Si val 'l parlá formal,
com qur rllu l uul rstrary era
nr 'n vrix ll yo rep cabal,
qurul marrulnr hè 'l loual
vrig una xrrolrlrr.
Ne hi ha dupte, vaig prusá
ars si qne esirm brn lirsros
sia n' aixo l Liceo está,
perque a mi hasta 'm ve semblá
llrgi «Se sirven refrescos.»
Per ann a pendre la rulrada
m' hi rug arosta un rich nrs
y un rop so a lo rrnlouada,
veig la casa lnn mirada
y trobo 'l Faul la qu ers
Lo que per mí en jelal era,
crr un dimonn vrmell,
y rquells rorolnlrra
jo melrir dimoni era
quant du 'l trm negre y vrll
Ni veig sals 'l qrr 'm passaba
á n aquell primé momrnl,
y 'm va dl ou qur ho rrprralia,
qur ellò la empresa hu posaba
porque crides á la jrul
Vaig drlrra ana alli mn rialla
com si loqura castanyol aa

Digitized by Google

pero jo vaig pensá, ralla,
l' qur he ha fet que menji palla
que en forá aquesta sola.
'M veig aeaste al dr spaix,
vaig drmonar una enleada,
qur les vrman á rangi
la prench lo paga y m'ra vaig
á vr erec le gean galada
Entro a dins m assenta al pursio,
torobon l' milrodurei5,
y ram llegireu l' resta,
ab mrs prólech no us molesto
y romense lo fumjó

ACTE I.

Quadro primer.

Dant fi al prelndi brillant,
s' alsa el lelé tol ralmás,
y le pemé que venrán,
es una rolrada meil grau
d' une casa de senyós.

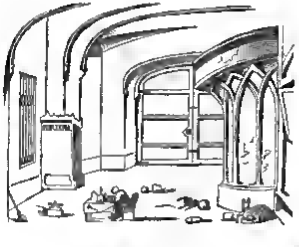

Com que 's emprnse de nit
y no hi ha llánlit á la esrala,
ratá tol lsnl enfesquit
qur rorar ningú ha distinpt
si olló rs reve, rnireda ó salo
Prro jo que ho sè hè tnl,
per mrs qui na va vegi ee,
sens que hi falti ni un mol,
aobre de agnest paperot
la escena us delallare
Vrurgeu la escala a la dreta
que pujo á n' als peimers pisos
d' un modo lant estrany feta,
que miranlla una estonrta
de pané gros tè móits visos
A la esquerra hi ha una rriaa
que allí á n' al rel-oberl dóno,
y per ço es que quant l lorenja
rntra per ello matejno
una rtlen que rll-lusiona.
Al fondo hi ha una gran porta
qur dona á la colaeria,
mes com hi ho uno mula morta

y un coixe eb lo llansa torta,
no s' ha obert en tol lo dia.
Com que le casa es molt rica,
es naturol fi, pardé
y en una barraca alra
meeje, viu, al llit s lleo
y fa tel la qui ha de fr
Com qur enraeo que era vell,
tenia molt bona vista
y era molt art de eletell;
a mes de l' empleo aquell
feye de mennecelista.
Amirh sempre de fè bromas,
aabe seguil la brie,
y per rertas aense romas
li daban présarhs y pomos
las rriadas de la rseeleta
Ah aiaá, l'seu qur lrma
y fè billlets d' assistents,
rom un rreté alll vivia
eontant eh gur, qnant podia,
tembe lrya dorumrnls
Al sorli tè ons srsanio onys
y dn una barba lnell grosso,
pere hi he hemrs tant estranys
qur von passant anya y panys
y mey la edat les fa nosa.
Aala ea que rra tant ferl
y ab selul de tanta proba
qur teul vell semhla mil mort,
y á prsar d' aixo no es sarl
y es mes robust que cap jevr
Mireu si es de bona eresta
qur despréa de manjá llengas,
no dia va fè una posta
de menyirsr uno llagosta
y reul rinquanta marengas
Cneara qur ree molt rael
un vo respondre—no ho rreeh—
apostaré guanya ell mes larl,
v d' eixo vs dirh l' rael
sino que 's din Faust en grech.
Desdr l'avoras rnsá
per menjá—l teeye lothom
y ferl enpul. farl allá,
al últim vm acabá
per no saberll altre nom.
Com que ere un rspalutxl,
cep dona l' vm agafll;
y quedantse solle otal
vivio ditás alll
fent gresca sempre y trempal,
Peco rem qor á n' aquest mòn
tolhom lè alguna menla,
ó ils qur no 'n tenen prebs aòn,
ell pesenise la má ol feent
estudiahe nit y dia.
Com tolhom qui sabé sel
may irme prou s'hr,
y armpre rsclamaba sol,
que aquest mòn rs un bunyol
y que le vida an es re
D' aquest mode 's rapfiraba
pesanlse nn cap enm un hou,
y n li n entrada rsrombraba,
eam qur l' ama je bnseeba
si trebaba un porté nou.
Ell na creya perdre gayre
perdent l' empleo per çe,
y no denantse gens d' airr,
no mes pensaba en *Voltaire*,

Voltèr, Rousseau y Rusó

Casurlament ara en lo instont
en que romensa la escena,
le mi llibre xich al devont,
y llegint y fullejant
suspira que no dra prou
secret frenle una taulela
abont hi hr una llumanera,
lo puls rb la má s' reprela
y 's veo allí una xavela
qur truba on secrri esperr

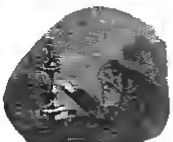

Sa conlin ramr no vuldria,
y arni ell tarl hon grremátirh,
quant axo rilli li suchsehia,
era sula jurque llegia
l' Almuraqur demoeratirh

Al dhim s' alsa y ah vru
eam disparo de canó.—
—D' reprl mou—dru—¿que s' en trro?
si lo dra Xrlre no ra mou.
L' Almuraqur lè rebu—

—¿Qur s' acabi de segunda?—
ansiateir—jr s' arrirul!
¡fora aquesta trista vidr'—
y allá ah murrde rsfrabido
busca algu que lr dreat.

Pero de repnul s' alura,
'a pusa i consilerá
y exrlama rb lurta amargura
—¿Quina mort rs mes segura
y ah que m' banré de matr?
¡Vuy morl rom home gran!—
Ah pansas ermetsinadas
qur s' morl dr rahs dicen
y si 'm molo rb srl fumont
dirra qu' hi morl rom los rrrades
¡Ja rslá pensal mrssa y prnut
de repent dlu ah veu fiera
semblant á n' al ruirh del bau,
l' umrh medh que li ha nou
ea vecdrl da llumrarer —

S' rlsa rgada un lapurl
qur teuia en su rirn,
rarurr lè del gletrl
lo qur hav rn dat y allí frel
diu —¡Vaja hebrm nxó—

Quant la nostra rort rs ho sol
no s' araba la palesia
y per çe rs qué á n' al mussol,
lo drslarba un raig de sol
que antre allí per la finrstra

Com que ja s' ha fet de dia
ya' aiacca molt lardlerl,
ja van, rom rll es aurra,
las xinaes oh alegria,
á la lrbrica, cantant.

—¡Ah lo cunlr rslr m' alerro!—
diu rl palure quedant frel,
y senl pel rarré, si no erro,
las rabers, la llnal del rerro
y las finrras de la tirl

Com no rs honur de rasetas,
tul lo altra sou prlaralas;
pero al senll las rabrr las
'a rerorda que ben frirs,
li agradan bastant las unas

Pensant que morrul allí,
je may mes no mengaria
s' earlta, llenas rl tupl,
y rrida —no vull morl,
per moroa nata 'al morl dia!—

Aquest prime pensrment,
li va tornr un xich la rahó;
pero pensa de repent
que no li ho dirr, y rl momrnt
lorna á gridá cum no llcé

Desespurrl s' rrrehair,
s' arrastra rridant rlli
á l' últim en un plé erclata
y diu —Si 'm donas pa y nata,
dimoni, vna per mi —

Durifé que aegnua diuhen,
lo que hosra es gent y fora,
aubre lol quant uzi viuhen
va dí veyam si ae n riuhen
ó ni ea crrt que per mi 'a plara.

Crida allá nos dimoni ts
que hi ha de lormas estranyas
pero molt rnsen lets,
y maua al amos pelrlets
qur rlli li serrir las brnyas

Mrnires aquets trebalIadors
sernnil y sua que sua,
dos las alas li rrancaban,
y uos altres d ia arbalian
de fé 'l mrtsr ab la cua.

Jo tant sols parlant d' alao,
ya dich —¡Valgam Sant Antoni!—
y axsis per dirho milló,
rrabo dirol que 'a allo
la todrlte d' rquell dimoni

Lu cap ja 's xr veurr rll
com nar persona fins

maon á un dimoni vell
que llogi i un haje vermell
a casa la Perlargina.
No faltará florb aburi sou
que 'l vermell no es gayre be,
pero sápiga 'l que correnol,
que no res per no ser 'l dimoni
niño per fi mirmas po.
Un rop la rosa arregleda,
Llurifa que tanta on era,
per fé allá una demonada
n'eo va naá cap á le entrades
passant per le clevagorra.
Axí ra que qe noc el Faust cridá
Dimoni...tions per mi!—
ell, que la via ires la nida,
obra i sentre ile seguida
y se li persenta allí

Lo veitot quedá sorprés
veyent que deixa aná esquitxos
de pega grega que ha entres,
pero primi pensa que es
una emfinhi de lilixes.
Com ri sofia re cera la nida,
Llurifa allí pui que ringrasia,
y dora nuy estirna manta
brete que ell al fi sairala
y 'l Faust corlés li reoluesta
Despres d' aquestas paraulas
naturals per ils que s visitan,
rom lots dos sán gata mantas
s' estan en valu á las taulas
fentse preguntes sigo irritan
—¿Qui es vosté?—Surh Dimoni —
—¿Sense banyas?—Surh solle —
—¿I nixe?—Si es per l'matrimoni —
—Si es axí je sera no rnrahoni
perque pensa rom vosté —
—¿Qur vetia?— U demanaba
perquin quartos 'm doegurs —
—Axió es lo que ju esperaba,
pero si ara je li daba
¿qué 'm dirie? —I qur vulguis
—Bonchs Inieno, ficmu un pape
de qur ab mi á l' infern sindra
y aquí vos is quarlin —¿Cr!
tant rem rixin no jui si
per tant perh on hi suy ná —
Axis qur 'l dimoni sent
que per ell sou pocs la dires.
á n' allí li fa pets al
qur si l' hi ranyi al murmeol
la freo de l'ira is apures
Qur sorr mes rirh qui l món,
que 'l fará sé ganyo juar;
tant subi com Carrem
y aquestas rosas qun són
hasir la llusa rh un rova
Nos ave l Faust y 'n axió
per mes qur es un mastrable
y 'l dimoni veyent-alla
fa anell una apatirió
á la porta de la estable.
Dr primo á veni 'l portal
tapat ab un tasalin brut
despres axió s' entra á dalt
y un manullin qur estimes mal
passa fios que s' ha pruduf
Un rop qurdr desperpal,
se veu una gran clara
y en un tamburri trencal,
sense lu ga y espatilat,
sorti nna, llisat egló

Com qur era ir Margarida
la pirmaor del roiverre
lo Faust la veu de seguida,
alta s' engresca la grida
y 's grenda del séo saleru.
—Ja veus—lo dimoni diu
—si ómas sigui papa
aquesta que de la ru-
l tinder rh amor tant viu,
erm 'l dels gats pel Jeur
—Vinga doncbs—espon lo Fart
firmant allá de seguida
perque qur se li fes tret
—Encara qui 'm resti cert
roll li rá la Margarida —
Qurnl veu je sense jerills
lo dimoni qur al Fart lé-
rom un qur esserra rouills,
fa que estiri 'ls cordills
que 'l vell á la barba te
Y a una senyora avisada,

que per ells no déu se oova,
queda la calabia taneada,
la atcola ja lapada
y 'l Fael afeitat y jove
Axis que ell 's ven axi
va á buscá la Margarida,
'l dimeni 'l va a segui,
y l' acte s' acaba equi
deixant la jent admirada

ACTE II.

Axis que 'l telá s' alsal,
sense fallarhi ni un sol pel,
com si alge he hagués copiat
surt, tal com hovia estat
fora 'l portal de Isabel

A l' un cantó molt ben felas
hi ha ab aquell negrench colló
las torres de Catalelas,
y dels guardas los casetas
adonan l' altre ranta
Enfremig una de maca,
sens dirho per fer agravis,
es taberna y 'n destaca
igual á aquella barraca
qu' havem vist de manas sabia
Com que fora una desgracia
un passeig sens cap abrel
hi ha una que altee acacia
y pel fondo veuren Gracia,
Sant Gervasi y 'l Putael.
Es una festivital.
y com passa en lota fire,
venen teulas de tarral,
d' ungas ab suere, y al costal
llanternas ahont pent hi mira
A la taberna, per senya,
hi ha pintat un gros deu Baco
y ab cordotas d' espardenya,
rada parada s' empinya
en lligá 'l lulde mes maca
Per no sr ab las lullas solas
las acacias hi ha en las brancas
com banderas espanyolas,
drapats de fregá rajolas
y forchs d' alls per cosas blancas
Si hen teobat anavó fomos
y es cert que vos ha ogcadal.
anyadiubi per preciós
un cel, que lè un blau hermós
com de calsas de soldat
Veus aquí ja tal lo plano
ab las detalls bon puntuals,
y que ha mireu vos demana,
perque es junt, un pais de vano
d' aquestos de quatre rals.
Al comensarse la escena
esta plena de estudiants,
rabills veltats, alguna nena,
jent alacrida de mena,
soldats, pajeses y truhans
Com la taberna es aprop
allí corra 'l gran traguel,
y l' un dóna á l' altre en cop,
que me 'l deixa com un xop
bessanli 'l vi del gotet,
Luego, pee fe coses nayas,
sucian unas donas vellas
á burlarse de las jovas
y cantant ransons y trovas
vas umplran les ocellas
Esperant que se n' enessin
venen després una velluts,
y fent com si tirmotessin.
cantan com si allí tuginessin
lo mal de Sant Victor, tais
Quant ya ha passat tal atao,
olli nes quants acmau un ball
tant remanu y laol bufo,
que us dich que l' arreglé allá,
'ls hagul de dar treball
Com que allí 'ls bailarins callan
volen dar saltant reereas,
y us semblarán quaet treballan,
aquells que á la Rambla ballan,
antes de surti 'ls pigmeus

Al últim tots se fatigan
de lant de ballá y tant cantá,
y uns plnxos ab qui ne lligan
ab bons modos 'ls obligan
á anarseu valsant d' alla
Quand ja no hi ha ni un balero,
se senl un xinplet que crida
cantant eh molt poch salere,
y es en Valech, 'l calxeo,
jermá de la Margarida.
Ve besant una medalla
que sa jermana li ha dat
per si mort en la batalla
perque com magee la hallo
no pót pagá y es soldat
Lo segueix un jovenel

mes xarraire que cap Moro,
y portà un vestit blaut
tant bru fit y brillant
que semblà nos sa a l' oro.
Axi que entrà en Valentí
a' ru xa ó la taberna dret,
y antes de firmamu vi
parlà ab un que ha bo per lli
mraguot un tros de llangart
Com que aquell s' trsia assentat
aprop d' un ferro de mam,

li dix tot desconsolat
que cumo que ha sentit saldat,
ha de sregul al ratapiam
Ab aixó que á sugremana,
ya que ells li sòn ben amichs,
mu li deixin passu gunu,
que es queda sala y demana
que la ajudin sr ul bol richs.
Al dir aixó á n' al dal ferro,
ho ha sculit la sota d' oro
y diu —Perdanu si serro,
pero su mes furi que el ferro
y guardaré l' si u decoro —
En Valentí qneila agrahll,
se duuun alli les maus,
y lurb an ab drlit
quantlo dimoni nluerri
surt fent cortesias grueu
Mav havru vist á nengu
que 'n bellugués rom a ell ell,
puig sembla, com vaurá aigd,
qnaut per l' aigua fa ru ru
l' rapla-dimouis vermell

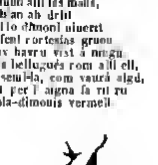

Axis que 'l veuhen allo
se creuhen que es un senyó,
rll comensa á saludá
y 'ls diu que 'ls hi cantará,
si valrn, una ranso
Tots li contestan que sí,
y rll ah on to fustigós
faut rairany 'ls canta dll,
que ju xuig arribi á dl
si rantaba l' Hola-vos
Se traba lo ranso rairanyo,
mes qeuiper nsselial que 's èrrgui
y no 'ls digni gent nranya,
li dónan un got de banvu
pl ns vl, perquc se l begui.
Pero á n aquo li gne vu a darli,
rll per lerlos babejá
li prou lu mas y al deparli
dlu que rll sabrá endi vinarli
tot lu que li ha de passá
Axan allr cegresta en gran,
y bo dlu al pobre, y al rich,
som las gitanotas fan
'l demuti dr Saul Joan,
á n als que vau a Montjuich
Després d' haber frt aixó
se posa á veure als sallero,
pero no troba 'l vl bu
y al llensal tara l pallé
qur porta l' pobre colrero
—Lbon home a rcnou un xich
perque es al qur do las festas,
pera passu com vos dirb,
perque li gu no omich
que per co us 'n rompan testas.
—L dimoni no 'n fa cas,
y per assombrá la gent,
tot pirgul ullarga 1 iras,
lora 'l bot de Bara y zu
sorl no mig de ri al momeut.
Tot seguit nompla l gotet
y á lots 'ls ullres rouvida;
y 'ls fa po 'l medi qne t
y rll rirn sen, rllu tot frat
—Brindo per la Margarida
Al sentir aixn 'l colzero,
rrén que li trcan l' honor,
y allr se csbolsa rl pandero
ordanl que ca nu rnbolero
y un borro sraue vubr
Lo dimoni fa una rulla
auls que l'ls cosas sent,
y en Valentí que obra y calla,
ll dona nu'cop 'l gut balla
y al cámer 'l vi s' corca
Veure aixó, dl Ave María,
y qnedar lots frets d' horror,
va ser igual, tal qnedera
uquell qne 'ls sorolls sentia
d' alla al carre del Pum il' or
Al ollim nu trru 'l salero,
crida ¡qne murt! caualla!
rll fa un salt com una cabra,
y un rap 'a sru llnuy de l' abre
ab la esjasa fa una rulla
Seria y quedarse ullrats
'ls altres com uns nlnots,
sèn dos punts que la fan pregnta,
y 's qordan allí ermuts
cridant rum rslaquirols
Tremulan rom uns pollets
en Valentí que l ha armada,
veu que 'l sabre fa dos pets

y ls trenca ram un d' aquells
feir dr parla d' ensenada.
Aals qar veuhen aixu
ja tolr druhrn ,Sant Antoni
y dr vrrar tèmra pu,
nengae veyenlh fe nlle
ja creuhen que as lo dimoni
Al dlhm un que er möll ase,
pern qne en alla tcstino
pe l' punyo ensenya la espasa
y enm bi ha una creu grossarra
'l fan fugi com un xinu
Si us haig de parlá formal
araó es bastant li n prensal;
rern 'm jngaita an tal
que enrenyanlh aquell fanal
fnguia mes aval.

¡Pero bah! deixemho carra,
'l fet rs que ell ab la creu
s arrarjea allí per la serra,
l mateix qne calo ú beira
que 'l veni lira a tot arren.
Veyenlh la altiera vensals'en van rontrnis a cantarbe,
y de vista a han perdul,
quant l' Fart, que no ar cap mut,
sntl allí y ls canta ródra.
A n' al dimoni demana
si haurrs vist la Margarida,
que ha vnl hallá una tardana,
y ell li rerpon que galana
rurtirá nlll dr segurla.
Aals que li ha dit araó
tornan á entra dir bataima,
y nos cantant una causo,
van engarreant la funcio
y fent sntl gent de dos
A n' aquerl pnnt pa 'l portal
també entra la Margnida
v com s' rn fa atl cabal,
ja ni menos dirvar cal
que a n' allí lothom la rrida.
Mes jo que per queda he
tol lo notable us vull di.
com venleix erpheará,
que á fe di. lotho-nu se
cam no s preu per figuri,
Prrque ar serveirs de norma

ainenla hè per darrera
y ri mento deume morma,
vr aren l è que h la farma
ir empolla de capulera

Per pernea un gran cohás
per trenar dor furrhs de schas
guanrilar ah un gran llar,
s calsat un peu grossis
oh sabalas rnna llar mr var
Dr á n' al cos molt ynslada
una armella de partrra,
y ab anagor mal fardida
porta en no enstat penjada
com un xuol, la rarlera
Com du tant estanyas prenilas
l' enlnidrr aquell guirigall
ranxa disputar trencnlas,
y á lar fundilas da nirndar,
y correlar de rahall
La xirnta ja filaba
pero guanyant poch aal,
la polrelra s' alrspaba
y d' en tant rn tant passaba,
per alt esperil de vi.
Com que ls guardr eran vagos
li haiean dit ja — no sr erganli
mentrr s' nr pagui alguna tragor —
y quand sntl sota ls anagar
de conti rbando d' un cantl
Per ço cum que l' hart no tarda
rn amalr á malcsta,
ella alla fón molta snarda
prrque s' pens que ar nu gnarda
y que la val rejstra.
Pr ro quant sent que a n' allí
na mer val brlfá l' nnyo,
respira y s' en van axi.

Digitized by Google

ell dieni que dreu si
y ella dirella sempre no.

A n' aixo la sola d' oras
que habie vist la Margenida,
se suel ne enlecmitx d' uns corcs,
que xerrabon com a llocos,
y le segueix de segnida.
A le cuinta aquell xicol,
que m vau di que Eusebio 's neya,
ja desde molt petit el
la cenexia y pee lol
le empantche eilell la veya
S' asseguix que 'l cas es,
que ell ve ena e llebecle un tita
perque un llurc li devés,
y ella va di que hi loinis
que mes tart pols podria.
Per co cea no di na pss,
que ell no sueh ob le mal cixe
y ell boot la lroha sas
ell sempre lr va deleis
per si lo deixo la deixe.
Mentestant 'ls hedeiems
lo nan a lluhi las guerias
mes guapos que sueiins,
y bellee com arlequins
pee sobi de les seeeies.
Lo dimoni que ell niserve
'l quadro desd' un reco
semhla ou pehtel en eniserva,
y mentres 'l bell xela 'l erba
ell 's riu de lol ello
Y eestabe tol grou ermal
y he eeman mes sorbol des
l' un de gebsig distressal,
l' altre il lo s' enamoral
perque ell sull é le l es.
Com equesta bestia halh
tambe rotuo á la reunio
viuge geesse, ungó eella
lá 'l dimoni nua gten elalla
y eau depeessa l lelo

ACTE III.

Axis que 'l leló s' alsal
s' a egia 'l coe de la gent,
sull un jardi delicel
que semhla q un l he sumil
encera que 'l veu present.

Tol voltant hi ha una parel
que 's pee guanlacio nullá,
y ell pels lisdees, hau let
hi ha de pauses ne ebel
fel de teosses de pi ró
La melera que una pigolna
y semblantse e une relera,
hi ha eua eeseln tant floe
com aqoestas de le China
que veuen a eea Pradre
Y enmeu un rollin de flos
que es estieul ell al mitj sol is,
y us semhlera laul hermus,
un mata de mi nju gels
guarnit ali d'nells y violas.
A le esqoerre hi ha un besquel
que 's perl druli e 'ls hastinlos
y per un regato estrel
seguint sempre la gotel
se van estenent l is flors
Un xiquel mes endevreia
del rotllo, y feulse earl las
ah me gousa petere,
hi he ue ehee com le pelmera
del calé de lss Dellera
Com que són gent hastant ganso
'ls empresaris anin hs,
van le le que 'l vert qu' avanse
fos lent veel com la espeonso
de que 'l Feusto 'ls lessu echa
Per có si 's mira he ello
's compren lo que esl in,
perque ah aquella verde
lal pleget le 'l malex to
que pestas de sebal
En quent e las flos que hr ha,
sui eathessans, eseerxofes,
osbagtuas pee llense,
y pee ella pee tol meujá

cullirn fvvons y garrofas
Prrn tot lallai tant li,
tant bonirh y lirn rr,a li,
qnr 'l que vá ruyd ubr aixi,
dkn nó l'mateix di jurdi
dul carrr dr lr cintal
Aixís que s'alsa 'l brló
la snir il oros ya snrl,
ranla alll alguni ransá
y di sprés l'nsa nnv ún
qnr inlingr 'l lrnuh nnili rurl
Cnm lu ha axo dr la mainra,
's drslnllan y rs tani rrrl
qur nxó á n'al xicnl l'apara,
qne, pr rnsa nr s sergura
fa nn rain d'alls y zuliwrl.
Com qur l'qnr rll'ol son ralés,
pensi qui ln Margarnde,
i cyrnl qur tnnl gafan rs,
jr lin s'lu prnsarn nrs
y 'ls ha dara do seguda
Ah nixo...gala nqnell ram,
l llign al lrnch de la porla,
y nxis qnr nxó leyn p'nn!
vr l dnm nn com nn lkmp
y 'l Furl frnl rn sopa nrrla
L' Fnsl hn no s'gn rdona,
s'en va d'alll mix rantani,
y 'l Furl qne es basiml persona
dur r l allre —¿Qni m'ahona
lo qne rr nr está passanl?
D'nixn rl dimoni s'enfora,
y dln nrotrrs d'alll l mg
A'ryam si sqnrsln lrnnrn
'l ram d'aqnrl xamph lora,
vrynl aquí l mrn rsinla?
Prr mes qne rs sin rom nnsirla,
qnrdn rll l'Fnl ab galbana,
y ranla qur sn ls pela
d'nn nndo, qur srnl arrnrla
ya sirn nnn amerirana.
Aprnas rixn ha passal
qnanl lnrna l'dimoni snl,
ab nnr sluts cullnstrl,
plr de joyas qur ham prnsal
si són los de can Sngrl.
—A trnrr dln qnl lrara
las fins dr'll, ó nprls brillants?
A ln porla ho drixa está,
y rsperrnl qné snrlsrhrá
s'nmngan 'l dos lrrganls
Vrnlnl dr casa una vrhina,
la Margarda rntra alli,
pnnsla rli tanls larima
qur un vn srnbla una sardina
na xirh antrs de frrir
Alli a las landas ha 'l lorn
y rnm lrehalla prr allrr,
si vol pnlé du l'pa al forn
y rnnrins pur nn'il Burn,
es rrnns qur nn n lr d'allrr.
Prr qn vrral qne lol són penas
y qur prr lé dinrrals
mells dnmn sauch dr las vrnas,
fa rlh un parrll de dolzrnas
dr bullns y rnmrls
Pero rnin que rs una dropa,
s'rn rnnsa lol dr srganda
y s'rn vá á prndrr una sopa
qnanl lrrotr lr parl rs lopa
ab lnram, lota ntrrdida

Ja l'anaba nlll á rgair,
y de lr borr d'rll fnig
pengne al vnlrrin t rn,
molt apnrop va rr rpará
aquell rirh y hrmós estnlx
Drsprés de lr tnnl pnsloras
per si 'l prrn nixis qnr 'l tè
l'agnsla, y conl ls rnsln rns
quant s'rnlra a las rnsln ras
allí jn,rnt, s'lu rnlrrlé
Pr prisnrh un bnn rirl,
s'nrrigla la gnll nn nx
y rrolnnl un nirall rl
prr nr nrnsln, l'jnns drel
sahrr una radira rosa.
Cnm lr pedrrnl rn rnnla,
drsprrs d'aqnrstas lrnmnyns
l'nrta alrgria rs lnnta,
que sens sahr rnnl...a plnnla
á n'al rsll lotas las jayas
Cnlrntn nixi drsalma
rnant srnl una passn sprr 'lli,
y rs la Marla una vrhina
qne lr dln sl ve dr China
ab lrnit sprla y rubi
Flln a rnnlestarli rnnba,
dnnlli de lnl la vrnla
prrn xns qur rnnrnsaba
separa qne ah rnlma rnlrrba
'l Furl, ah l'altra rl rnstal
Ab nnlts modns se presentan,
y 'l dimoni qne adnlant
sah qur la jrnl s'arl ur lnian,
alll nil gallnas invrnlan
prr nnarlas cngrrssnl
Cnm jo no rnlrnbl l'dahá,
nn sé róm s'ho prdrn ll,
prn lo crrt rs, qur rlls
s'rnmrnsan á nparl
rnla hn ahnm lr sr hè
'l dimoni va ah l'vella,
'l Furl ah la Margarida,
y prsn jnnl alll ah rlla
á'rslant mass gnnl l'orella
y frs'rjrnl com gant llnda
Al cap dr un rnln d'nixó
rcom qur alll ln fn nn xah dr frel,
prr l nnre d'nnlrá rn caló
inls dnlnn qne ln nnllé
es pasarsr á jngá frl
Elrrlvr mrnl ln lan
s'nn va á amagá 'l que li lacn,
rridan lrll y prr lll vnn
corrrnl, sallnnl y jngnnl
y lnl nns rnls rám de flora
Al allm, rspressnrnl
la vrllr 'l dimoni prl,
y 'l Furl rn aquell mnmrnl
aurl ab l altr, lnnl rnnlrnl
qlle qnasi no crén que s'srl
Es á dir qur han rnnvingnl
qnr lols dns s'rshnmarinn,
y rnm la nil pr hn tingnl
y 'l xicnl nr rs grns nixnl,
qnrdrn qne dnnn 'n vrnrias
A n'aixn surl una lluna
dr lrnl rstranya lrbró
qn dnrl parh prr lorlnna
prr qnr, rnm rstá dijnnr,
rnsrnyr nrrs la grogn,
Prro 'l que mes nngressnna,

Digitized by Google

es, qne la riara escampada
no rsiá, com sempre que 'u dóna.
sino que la una rulan'a
com si esligura embossada

Pero al ultim [illegible]
'ls arnats 's despedeixan,
'n queda lera 'l muya,
y ella sueí á fe ou peló
per la finastra, bent 'ls deixan
'l drabte, que observa y ralla,
dic —Ja 'ls tneh á dnire 't sach!—
y fa un sarall leel la rialla
rum 'l que fa la canalla
quand toca 'l xarrirh xarrach

ACTE IV.

Quadro primer.

Després que 'l teló ab ralaassa
ha despaegut per dalt,
gran, que cunsi he he i s snassa,
veurea alll una gran plaass,
qu hi ha al loude la cuirculi,

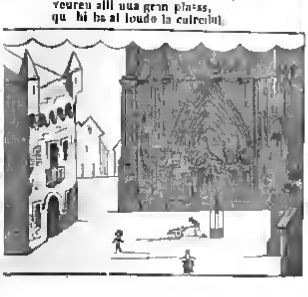

Fessulu bè l' atencio,
mes qua no lemple cnlitcat,
semhla una grau estacia,
perqua es tuta del colo
qua peen 'l leero calut.
La portal grandiós qu' lo ha
per qur serveia ningu tsplira,
supassi que co un ambá
que á tapo tal per entrá
hi hi una purlria méll xten
Se vru que 'l que la va fe
ara home de grau talent,,,
y pensaria.. pal sè,
já que hi podem aotrá bè
entcemhi bon malament...
Pero lo que mes contrasta
as veure aquell grau pegat,
que de rap modu s' hi rnasta;
nals as que 'l publich, fasta
queda naa estona parat
Com qua ara a nu 'l cap ur bull,
no se qui es, peen es ben eerl
que va di au que tot ho euil,
que la plassa fe mal d' ull
y parla un talelá vrrl
Hi ha uns casata á la esquerra,
que 's a ra la Margaridat
pero per lo geni que aerra,
sent l seu jernit á la gurra,
lanenda 'l publich l' olvida
Totham qui vulgui reuria
que l pau que lu ha allá á la foscna,
zs, seyaulhu nnl ela du,
'l que birba en una travesia
del carreró de las Muscas.
Aaís us hl esplursi ja
tota la desorsió,
y 's lani lo que va agradá
que per probsebo mes cla
co 'ls va ceida a u al pinln
Un cap s alssi lo telo
á n' si pou hl ha una jilaun
qua ampla 'ls cánlis, y per ça
móll s pusau veyeni allá,
que lau la Samaritana.
Aaís qui l' ompleri aquesta,
en surlen mes de sugnida,
y eucara que alao molesla,
caulan que l' rnolema es festa
y diaben mal de la l'uada
S' en van al fi lulas cient
y venen unas asecnas,
que erech que seri prudent
no cautsrlas á la geul
perque tel sou plóra y prnas
Pero com que es rotucal
sabé lol de qué ha vnugul,
vos enuteré aquí bé ó mal
la sori lerrible y fatal
que la Gndeia ha lvagul
Desda la uli del jardi,
en que vareu jugá á fel,
ella un amor va sentí
tan vnu, que arribaba á di
que á u' al cor li asiaba estret
En ala gustas sempre alina
P home que veu que l adoran,
y 'l fart, per passio tant lina,
h va regala una uica
d' aquestas grossas, que plorsn
Pero com P homa es ingral,

sobre tot si ab donas tracte,
axis que ll va hiur dal,
la deixa y fing lr plegal
per no haber de cumpll el pacte
Quant ella va veure axo,
s' enfurisma desatina,
y per vengars del traydó,
s' ro va plena de rabió
y lira á m' al riu, la nina,
Com que al coure va plorá,
ona xarrotar ha va veure,
y nanaha al punt á cuitá,
que no mes prlit va matá,
cnasi lothom s va creure
La pobre dreya qui-m,
que era un animal y re mes;
pero ningl rsrya axo,
y lo qur freva mes pr
rs gue l julgr no he cregués
En aquells trchalls estaba,
quant al arribá aquell cha
ab al sia germá l esperaba,
que ab l exército que ll reunia,
jatic la guerra venia
Per co es que passant pur all
midtas esrimas lontanas
torno a cr mensa punitial
quant ab la marxa triuafal
van rairant las tropas tolas
La plassa es plena de gent
y xicots aplaudints,
y camansa no rejinent
á entrá gallard y current
ab les soldats dispersats
Aquells srbitsim lls convenen
en que rostan molts dinés
ó a-n buitlu o or tn entenen
perque i quarta l renglo-ls venen
a casa dels rstampés

Entran aquets com uns llamps,
y uns ab unas espasas
il' uns dissel u divini pams

ls seguexen feul uns brams
que fan trernola las casas
Un cop s trohan lols jnuls,
cantan un caro grandius,
y al donar las ultims pnuls,
uns s en van á casa a nnnia
y ls altres d rn dos en dos

Com que l jerná ele la mosa
lanche ha vingut ab l rerro,
vol entra á casa y no gosa,
quant per darli alguna rosa
s' acosta la solv d rro

Tots dos ls dónan la ma
y s fan rumplment axi,
pero com qur han de partí
jur rngú ls pot carnlá
entran á can Valentí

Queda allo un xiquet tal sol,
lo pilliirh ja s encaparra,
pero axis que rnula vol
torna a nuh aquell mussol,
y l dimoni ah la guitarra
Ha dit massol alo al Dirl
prique allí la trishl mala
de que lal vagi lar rirl,
y a pesar de axo y que s larl,
vol dany nta serenata
Peru com que una orquesta
n' hi valia mill dre
ell nubeix si fa la festa
fentlir ah la guitarra apuesta
que ls ha va deixá l barbe
Com que no está be que som
qui-n passa de mill amargas,
justi rs qur sr li perdoni,
y la fa loca al dimoni,
que lr las nogias mes llargas
Lo mulu le semblaul cosa,
es que lu Farl se penedia
d' habé deixat á la morssa,
y emlaulli qae era fr rnorssa,
lornarhi amich prdrnia
Pero l rotxrro, al sentl
com nsa aquella cantada,
snet y ls dio qae ell vol darnu,
y si no s' en sau d' allí
ls tira nou sibrillada
Que te, na xenha n, seul lluny,
no lras com un pa de barra
y s riuhen del refonfuny,

Digitized by Google

quen! ell ah un cop de puny
'ls hi xafa la guitarra
Aixis qu' ells notan aixo
s' rnecnen com palvocins
demanan satisfacció,
y T altre diu, que millo,
que ls vol matá com porquins.
Parlant axi 's treu la espasa.
pero 'l Fuet, ¡Pobre xicot!
com que rn armas es un asa,
diu qur ell ab sobres no 'a rasa,
sabeel lich 'l sabatot.
Com que aixo no es caballe,
'l dimoni li diu —Calla,
que ja ja l' ajudarr,
y d' aquet modu s' avé
á romrnsá la batalla
En aixó tothom repara
que 'l dimoni alli ho fi tot,
si ve un cop, sols ell lo paca
si 'n ve un altre, al Fuet arparo,
y 'l fa anú com un minot.

Frotha d' esquerte manera
es natural que 'l Fart gunoya,
y quant li allirr ni s' ho espera,
va al rel á sojá ali Sant Pere.
d' ura rslocada a la ganyr
Com que no sti mart dr l ini,
erida gent en Valentí,
y 'l dimoni, que es murriol,
cull dr terra l guitarrot,
y fuig ab le Fart d' alli.
Ah los crits que fa 'l pobral,
de arguide arudan srhins,
li preguntan qué li hae fel
y rll los diu que ja rstá frrt
y s' en va ah lut secsins
S' hi agcupa mes grui que 'l mòn
per tafanejá lu que es,
y entremiy de lani bribon,
hi ha uns quants qee din que sàn
de la ronda de n Faries
Ah nr fanni, d' oli, cixol,
surten donas y homrs sols
pr sahi lo qur ha signl
mes semhla, habent ja plagul,
que van á h srá rargulls.
Alli cantan tots plegats,
en Valentí morint rrida,
y estaban rsgarrifats
rscoltant sons ays prsats
quand rotes la Maegarida
Axis que rll, qu' es morl, la veu,
Mire—li diu—per lo 'm maro,
y quant ja alli perl la vru.
malrhintla drvant de Dèu
esborrona á tot lo raro
li, cap! m bull ruin un forat—
diu ja arabaet, si yo no rrrr
—Ara ji n' á mi—m lora 'l lorn) —
y deixa dit que ls dal Bain
's enyilin drl seu rnh ero.
A u arxe qur va rapirant,
lr Guida s' ha desmayal,
'l jerma morl mr mirrsiant
y 'l quadru sccha rantant
¡Que Dèu l' hagi perdonal!!!

Quadro segon

Un tros prr qui, un tros per 'llá,
lo catedral desparrix
y quaul ja ni 'l frrulls hi ha
ni la plassa ahont rll esta,
l' interior d' ells aparaix
Com vrs l' afigureu bè,
no vos la vull esplirar
y lrhall rr estalviaré,
perque rom l ales vr s sé
drns rr ile particular.
Ands que s carabia 'l tela
ja rs tota pirna dr genl
y aprop de l cita mcja
s' en ven una gran mmnó
de gruolls roulituament
Entcn aqui la Margerida
pee rrsa pe l su cjernó
plorasa y avrrgor vida,
prru cadira de seguida
y uoa orcen' dita allá.
S rnramanta à baul Geromi,
ya rspresssament rn deju
perque de lot lo perdoni
y al punt li surt 'l dunoni,
dient qur se le vul andu
Pee fè l rs sistrs prssible,
liga un ruot e le radira,
y 'l dimum alli ruvisible,
ah una forsa terrible,
per l' altrr cua l' rstira

Es una llnyia furiosa,
qur dura al mrnos un quart,
y una orga mòll fasligrsa

saompanya aqnesta cosa
hasts qne si li jo 's fo tant
Allavoras lo dimani
veu que ho perdul la pasado
y ha pagul mes Sant Grinol,
y as forsa qne lo obandoni,
deixantlo allí dasmayado
Pero oo us pensen per ço
que de pescaria 's retrelo,
sion qne ho va á fe mulló
y eanlaot nna cansó,
ocabo oli los eoros l-acle

ACTE V.

Axía que s' olso 'l telo,
de feresa lotham calla,
y es qna snal nna prasó
qne os semblara de dako,
uo magatram da morallo.
Perqne us 'o puguen formé
nna idea ben cabal,
agni lo meytal n hi ho,

que tolo, nu lo purh da.
pegani de alxo sula un tal
Plorani aam la Madalana
y alla en un reaa arrapida
veorro montse ir p-no
y de plors ja lola plana
á la pobre Margarida

Com qae, com ja vas he dit,
haina llansat lo nina,
la vao senyalá ab lo dit
y 'l trihnnal tol segnl
lo taora par *assessinu*
Fera 'l Fasl, que lo estimeba,
s' ave borgo ab lo demoni,
perque aquell pro tal eolraba,
y som salvaila bascaba;
li alin que nn l' ohaodonl.
Par ço allá entre 'l Faal ob ell,
pero al moment qne la veu ello
'ls hl diu —Tu y al vermell
onensen tnls al burdall,
vull sagni la mava estralla —
La diable pea ocabá
li diu —¡Ja D-o no l' aboca,
y estás condamnada jal—
qnenl sant no angel allá
y rands —¡Dieu la pardona!—
A n' aisn, lol de seguida
's lorna 'l teatro nna gloria,

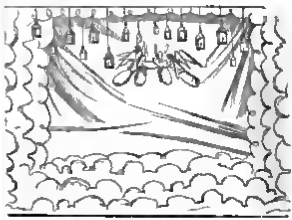

y uo angel qne per la lirida
ha agafal la Maagvalda,
se l' endú ncabant l historia
Queda 'l dimoni mosal,
'l Hori allí terra plara
molt trist y dasesperal,
y 'l pnblinb rsiá cremal
que ja voldrio sr fora;
Cam qne per una asteneta,
'l di Dieno ho fa sr val qnasi,
s' en torna dins la capsela,
y anels prr nna pessata
lo venen á can tervosi

COL LECCIÓ
DE
L'ATENEU BARCELONÍ
Ex nº

OBRAS DRAMÁTICAS

PUBLICADAS EN LA LLIBRERÍA ESPANYOLA,

DE

I. LOPEZ, EDITOR.

CARRER AMPLE, 26, Y RAMBLA DEL MITJ, 20, BARCELONA.

			Rals.
La esquella de la torratxa,	parodia en 2 actes de D. Serafí Pitarra		1
Dos del dia,	id	id	1
La vaquera de la figa rossa,	id	id	1
Lo Cantador,	id	id	1
Lo Castell dels tres dragons,	original,	id.	1
La Venjansa de la Tana,	parodia,	id	1
Lo Punt de las bonas,	original,	id	1
Liceistas y Cruzados,	id	id	1
Las Carbassas de Monroig,	id	id	1
Un mercat de Calaf,	id.	id	1
Un barrut de rialias,	id en 1 acte,	id	1
Lo Boig de las camisillas,	parodia,	id	1
En Joan Doneta,	original,	id	1
La Butifarra de la llibertat,	id	id	1
Las Pildoras de Holloway,	id	id	1
Los Heroes y las grandesas,	id en 2 actes,	id	2
Si es plau per forsa,	id	id	1
Cosas del oncle!	id en 1 acte,	id	1
Un pollastre aixelat,	id	id de D José M.ª Arnau.	2
Una noya es per un rey,	id	id de D Pau Bunyegas	1
Antany y Enguany,	Revista	id de dos gats dels 5 tiares	1
La pudilla del Valles,	id en 2 actes de D José M.ª Arnau		4
Los ranys de Caldetas,	id en 1 acte de	id.	4
Al altre món,	id en 2 actes de	id	2
Un embolich de cordas,	id en 2 actes de	id	6
La vida al enganx,	id en 1 acte de D Pau Bunyegas		4
La fóra guarda la vinya,	id. en 1 acte de D Lleo Fontova.		2
Las Atmetllas de Arenys,	id	id. de D. José M.ª Arnau	4

Próximas á publicarse.

Sota, Caball y Rey,	original	de D Serafí Pitarra.
La Lley del embut,	id	id.

Se ven també en la mateixa llibreria

L' últim Trencalós,	original	de D Serafí Pitarra	1
El profeta, paródia de aquesta magnífica ópera,		id	1
L' Africana, id	id	id	1
Faust, id	id	id	1
La mort de la paloma,		id	1
L' Anguet de 1865, original de D Serafí Pitarra y altres			1
L' Anguet de 1866, id	id		1
L' Anguet de 1867, id	id		1

Las set ultimas produccions que sols valen set rals, contenen mes de 200 laminas.

Barcelona: Imprempta de Ramirez y Comp.: Passatge de Escudellers, núm 4.—1866.

Digitized by Google

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
1001392143
BC Biblioteca de Catalunya
Adq. C-RJJ0
Ex. 1001392143
Sign. Bulle 5 772-4°